

Bijbelstudie Centrum

Speciale uitgebreide studie over **"De TABERNAKEL"** verdeeld over 19 avonden .

DERDE AVOND (deel 3-19)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen

namens het Bijbelstudie Centrum.

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren".

Als de boodschap van het evangelie gebracht wordt aan de wereld en de zondaar hieraan gehoor gaat geven en gaat komen, dan gaat hij door de Poort, dat is Jezus en gaat hij het Brandofferaltaar zien, dat direct daarachter ligt. Dat is het kruis. Zo zien wij, dat al de evangeliën uitlopen op het kruis. Hier is de aanvang: Jezus en die gekruisigd. Zijn opstanding en verheerlijking worden straks verder verkondigd.

Als dan die zondaar komt en toetreedt, moet hij daar niet blijven staan. Er zijn vele mensen, die jaar in jaar uit, iedere zondag het evangelie horen (de boodschap bij de Poort) en zij blijven daar staan, waar de weg des vredes begint, maar zij moeten ingaan en wie ingaat, komt bij het kruis (het Brandofferaltaar) en moet daar neerknielen om zijn schuld te belijden en Jezus aannemen als zijn persoonlijke Heer en Verlosser.

“Heer Gij stierf ook voor mij, ik dank U daarvoor Heer en als ik aanneem, dat Gij voor mij gestorven zijt, dan ben ik dus ook gestorven, want Gij stierf in mijn plaats, dus leef ik niet meer Heer, maar leeft Gij in mij. En wat ik nu leef, leef ik voor U”. Dat is overgave. Dat is de tweede fase in ons geloofsleven en dat is bij het Altaar.

Hiertoe lezen wij eerst een gedeelte uit de Schrift en wel **Exodus 27:1-8**, daar zegt God tot Mozes: *“Gij zult het altaar van acaciahout maken, vijf el lang en vijf el breed, zodat het altaar vierkant is, en drie el hoog. Gij zult hoornen aan de vier hoeken maken; de hoornen zullen daarmee één geheel vormen, en gij zult het overtrekken met koper. Ook zult gij er potten voor maken, om het van as te reinigen, en scheppen, sprengbekkens, vorken en vuurpannen; al zijn gerei zult gij van koper maken. Gij zult een traliewerk ervoor maken, een koperen netwerk, en op het net vier koperen ringen maken aan de vier einden. Gij zult het onder de rand van het altaar van onderen bevestigen, zodat het netwerk halverwege het altaar reikt. Gij zult draagstukken voor het altaar maken, draagstukken van acaciahout en die met koper overtrekken. Zijn draagstukken moeten in de ringen gestoken worden en de draagstukken zullen zich aan de beide zijden van het altaar bevinden, wanneer men het draagt. Hol, van planken, zult gij het maken; zoals Hij u op de berg getoond heeft, zó zal men het maken”.*

Dit koperen Brandofferaltaar is natuurlijk ook weer een afbeelding van Jezus. De Poort was de uitbeelding van Jezus in Zijn vleeswording. Nu zien wij Jezus en Dien gekruisigd. Het koperen Brandofferaltaar is een wonderbare afschaduwing van het kruis van Golgotha en wij zijn daarom op een heel bijzondere plaats aangekomen, want het is de plaats, waar de driemaal heilige God de zondaar wil ontmoeten.

Dat is iets wonderbaarlijks, want wij weten uit de Schrift, dat God ook een rechtvaardige God is en een verterend vuur voor alles wat zonde en zondaar is. En de zondaar, die God ontmoet, kan dan ook voor die God niet bestaan. De Schrift zegt het ons zo klaar en duidelijk.

In **Hebreeën 12:29** vinden wij het: *“want onze God is een verterend vuur”.* En ook **Hebreeën 10:27**: *“maar een vreselijk uitzicht op het oordeel en de felheid van een vuur, dat de wederspannigen zal verteren”.*

De zondaar, die God zo zou ontmoeten en eens zullen alle zondaren Hem moeten ontmoeten, voor die zondaar is God een verterend vuur, dat wil zeggen: de zondaar zal daardoor letterlijk verteerd worden en zo voor eeuwig verloren gaan. De zondaar, die zich niet bekeert en niet in Jezus komt, zal straks in het laatste oordeel, die God ontmoeten en dan zal hij geworpen worden in de poel des vuurs, waaruit geen opstanding meer mogelijk is. De poel des vuurs, die ook bereid is voor de duivel en zijn engelen; de poel des vuurs, in de Schrift genoemd *“de tweede dood”.*

Maar zie nu, God wil de zondaar niet verdoemen, God wil de zondaar behouden doen worden. Daarom heeft God een bijzondere plaats gegeven, een plaats, waar de zondaar toch God kan ontmoeten, terwijl God een verterend vuur blijft, natuurlijk, want Hij is onveranderlijk, waardoor de zondaar verteerd zal worden, maar er uitkomt als een gerechtvaardigde. Dat is het wonderbare. Dat is de plaats, waarvan God al door de mond van Zijn profeet heeft gesproken, de plaats, waarheen Hij elke zondaar roept, om daar vrijwillig God te ontmoeten.

Wij vinden dit in **Jesaja1:18**, waar staat: *“Komt toch en laat ons tezamen richten, zegt de Here; al ware uw zonden als scharlaken, zij zullen worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol”.*

De Here roept hier door middel van Zijn Woord op, om vrijwillig te komen en te richten. Natuurlijk, Gods oordeel moet plaats vinden, maar het is een wonderbaar gericht, waardoor de zondaar wel verteerd wordt van zijn zonden en zijn zondige natuur, maar daaruit als het ware herboren wordt.

En daarom is dat zo'n wonderbare plaats. Op deze plaats komen drie grote dingen openbaar:

- 1e. De grote wijsheid Gods.
- 2e. De grote kracht Gods.
- 3e. De liefde Gods.

Het gaat er eerst om, dat duidelijk wordt, wat dat Brandofferaltaar ons te zeggen heeft. In de afschaduwing kunnen wij dikwijls veel beter de werkelijkheid leren verstaan. God is een verterend vuur. En daarom brandt ook op dit Altaar een verterend vuur. Dat mocht geen menselijk vuur zijn. Dit vuur was niet door mensen, maar door God Zelf aangestoken. Het is dus Goddelijk vuur, dat uit de hemel gedaald was. En alleen de priester mocht het brandend houden, want dat vuur mocht nooit uitgaan.

Dat staat in **Leviticus 9:24**: **En er ging vuur uit van de Here en dit verteerde op het altaar het brandoffer en de vetstukken; toen het volk dat zag, juichten allen en wierpen zich op hun aangezicht**". Ziet u, toen dat offer op het Altaar lag, heeft de Here Zelf het aangestoken en verteerd.

En in **Leviticus 6:12-13** lezen wij, dat de Here een verordening stelt, dat dat vuur nooit uit mocht gaan. Er mocht namelijk geen menselijk vuur bijkomen. **"En het vuur op het altaar zal brandende gehouden worden, het mag niet uitgaan. Daarop zal de priester elke morgen hout aansteken, het brandoffer erop schicken en daarop de vetstukken van het vredeoffer in rook doen opgaan. Een vuur zal voortdurend brandende gehouden worden op het altaar, het mag niet uitgaan"**.

Maar in **Leviticus 10:1-2** vinden wij de geschiedenis van de zonen van Aäron, die eigen vuur namen, vreemd vuur dus. Maar dan gaat het vuur van God uit en verteert hen, zodat de beide zonen van Aäron dood neervielen. Geen vreemd vuur mag het zijn, geen menselijk vuur, maar het moet zijn het vuur van Gods Geest, het gerichtsvuur of oordeelsvuur, dat het schuld- en zondoffer verteert en ook alle andere offers. En daarom lezen wij in **Leviticus 6:12**. **"En het vuur op het zal brandende gehouden worden, het mag niet uitgaan. Daarop zal de elke morgen hout aansteken, het schicken en daarop de vetstukken van het in rook doen opgaan"**.

En in **vers 13** staat dit nog eens: **"Een vuur zal voortdurend brandende gehouden worden op het altaar, het mag niet uitgaan"**.

De Here zegt dus twee keer achter elkaar hetzelfde. Weet u, wat dat betekent? Kent u de Schrift? De Schrift verklaart zichzelf. De Schrift zegt, als de Heer tweemaal achter elkaar hetzelfde zegt, dan staat dat onomstotelijk vast. David zegt: **"De Here heeft gesproken, ik heb het twee keer gehoord"**. Want in de mond van twee of drie getuigen zal alle woord bestaan. Zo zien wij dus, dat op dit altaar Goddelijk vuur brandt. Het is de afschaduwing van het kruis, waar God in het gericht trad met de zondaar.

Nu gaan wij iets wonderbaars zien, want dit kruis van Golgotha openbaart allereerst de wijsheid Gods, hoe het mogelijk is, dat de zondaar in het gericht met God, die een verterend vuur is, kan komen en daardoor niet verteerd wordt, maar er uit herboren wordt. Van het altaar hebben wij gelezen in **Exodus 27**, dat het van acaciahout gemaakt moest worden. **Exodus 27:1**. **"altaar van acaciahout maken, vijf el lang en vijf el breed, zodat het altaar vierkant is, en drie el hoog"**.

Dit is toch iets merkwaardigs, op een altaar, waarop een eeuwig vuur brandende moest zijn, om dat van hout te maken. Ik geloof niet, dat iemand het in zijn hoofd zou halen, een kachel, een fornuis of een haard van hout te maken! Maar hier zien wij weer, dat Gods gedachten zoveel hoger zijn dan menselijke gedachten, Gods wegen zoveel hoger dan mensenwegen. Ja, dat altaar moest van hout zijn. En waarom?

Het is de plaats, waar God de zondaar ontmoet en met die zondaar in het gericht treedt en die zondaar verteerd moet worden. En waar is de zonde begonnen? Waar viel het eerste mensenpaar in zonde? Toen zij van de verboden vrucht namen van de boom der kennis van goed en kwaad. Toen zij die verboden vrucht namen van dat hout. Aan het hout is de zonde begonnen, op het hout wordt er weer een einde gemaakt met de zonde. Dat is Goddelijke wijsheid! En daarom moest dat Altaar van hout zijn.

Dat acaciahout is niet hetzelfde, als van de acacia, die wij hier kennen. De acacia, waar de Bijbel van spreekt, is geen edele houtsoort, die is ruw en knoestig. Dat hout is een beeld van de

vergankelijkheid en daarom ook een beeld van ons zondaren.

Als een meubelmaker iets moois wil maken, gaat hij eerst een bepaalde houtsoort uitzoeken en dan neemt hij niet het slechtste hout, maar iets goeds, iets met zo weinig mogelijk kwasten en zo gaaf mogelijk. Maar ook hier zien wij het wonder van God. Hij is die grote Bouwmeester, die grote Kunstenaar en Hij gaat een Gemeente bouwen en Hij bouwt die in Jezus, welke zal zijn een Tempel van de levende God voor alle eeuwigheden.

Deze Tempel maakt Hij, maar zoekt daarvoor niet het mooiste en het beste, maar daar zoekt Hij zondaren voor uit, datgene wat gering, wat niets is. De apostel Paulus zegt in 1 **Corinthe 1:26b en 27a.** *“niet vele wijzen naar het vlees, niet vele invloedrijken, niet vele aanzienlijken. Integendeel, wat voor de wereld dwaas is”.*

Zo vinden wij in dat hout de zwakke, zondige menselijke natuur. En hoe is het dan mogelijk, dat het verterende vuur van God, dat op het Altaar dag en nacht brandt, toch dit Altaar niet verteert? Wij vinden het antwoord vermeld in **Exodus 27:2.** *“Gij zult hoornen aan de vier hoeken maken; de hoornen zullen daarmee één geheel vormen, en gij zult het overtrekken met koper”.*

Het hele Altaar was dus overtrokken met koper, zodat tussen het hout en het verterende vuur zich een laagje koper bevond. En koper, wij zagen dat reeds, is het beeld van de kracht Gods in de Heilige Geest.

Nu gaan wij de wijsheid Gods zien. Als God direct met ons in het gericht was getreden, dan waren wij allemaal verteerd en konden niet meer bestaan. Maar nu zien wij ook de grote Liefde van God, dat God also lief de wereld heeft gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, Jezus, die mens werd en deel kreeg aan ons menselijk geslacht en Zich zo met ons vereenzelvigd heeft.

Zo zegt **Romeinen 5**, hoe God ons in die Eén nu gaat aanzien. En waarom? Dat is juist de Goddelijke wijsheid, dat alle mensen, die geleefd hebben, die nog leven en nog zullen geboren worden, uit die ene mens voortgekomen zijn. Toen die eerste mens Adam, Gods gebod overtrad en zondaar werd, zondigden in deze Adam dus alle mensen mee.

Maar nu heeft God een tweede mens gegeven, Jezus, die ook uit het Adams geslacht is gekomen door die wonderbare geboorte uit de maagdelijke schoot van Maria en die daardoor deel kreeg aan ons vlees en bloed, opdat God ons aller zonde in die Ene zou kunnen veroordelen, zoals **Romeinen 5** het zegt, zodat wij allen geïdentificeerd worden met die Ene, mits wij in Hem geloven.

Wilt u voor uzelf leven, dan blijft u daardoor in uw verloren staat, dan gaat u niet verloren, maar dan bent u verloren. Maar wilt u zich met Jezus identificeren en van Hem zijn, dan leeft u niet meer voor u zelf, maar voor Hem, die voor u stierf. Dan ziet God u in Jezus aan en bent u gered.

Want in **Romeinen 5:19** staat: *“Want, gelijk door de van één mens zeer vele zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van één zeer velen rechtvaardigen worden”.*

En dan staat er in **vers 18:** *“Derhalve, gelijk het door één daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door één daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven”.*

Maar waar Jezus Zelf zonder zonde was en dus in de kracht van Zijn God stond, droeg Hij wel de schuld weg van ons allen in Zijn dood, maar de dood kon Hem niet houden. Dit is de wijsheid Gods, en daarom zien wij dit Altaar met koper overtrokken.

Nu gaan wij terug naar **Exodus 27**, om dat altaar nader te bezien in zijn wonderbare vorm en maat. In **vers 1** lezen wij: *“Gij zult het altaar van acaciahout maken, vijf el lang en vijf el breed, zodat het altaar vierkant is, en drie el hoog”*

Wat wil dit zeggen? Vier is altijd het getal van de schepping. En op deze plaats was God de wereld met Zichzelf verzoenende in Jezus. Daarom is dit altaar vierkant. Het is de plaats, waarop voor heel de wereld verzoening is bereid.

Vijf is het getal van verlossing, door heel de Schrift heen, God wil de zondaar redden en verlossen. Hij zegt: *“Komt allen - Noord, Oost, Zuid en West - en laat u behouden”.*

Nu gaan wij nog iets veel groters zien. Er staat namelijk: *“Gij zult het altaar van acaciahout maken, vijf el lang en vijf el breed, zodat het altaar vierkant is, en drie el hoog”.*

Dat altaar moest dus drie el hoog zijn. Drie is het getal van God. Hij is Drie-enig God. Wat wil dit zeggen? Het Kruis van Golgotha (het Brandofferaltaar) heeft Goddelijke hoogte, dat wil zeggen, dat de zondaar, die diep in de zonde verzonken is en daar neerknielt aan de voet van het kruis, doch door het kruis van Jezus opgetrokken wordt uit de modder en in de hemel gezet en dus van een gevallen zondaar gemaakt wordt tot een kind, een zoon van God.

En daarom is dat kruis van Golgotha zo wonderbaar. Wie zal Zijn kracht doorgronden? Want het openbaart ons de grote kracht Gods. Maar er is nog veel meer: Wij lezen in **vers 4 en 5** het volgende: ***“Gij zult een traliewerk ervoor maken, een koperen netwerk, en op het net vier koperen ringen maken aan de vier einden. Gij zult het onder de rand van het altaar van onderen bevestigen, zodat het netwerk halverwege het altaar reikt”***.

De Heer wijst ons hier precies de plaats aan, waar onze zonden verteerd zijn geworden en de zondaar gestorven is, opdat die zondaar nu voor God zou gaan leven, en niet meer als zondaar, maar als een nieuwe schepping. De Here zegt: ***“Gij zult een traliewerk ervoor maken, een koperen netwerk”***.

U begrijpt, dat is het rooster, waarop het vuur brandde en waar het zond- het schuld- ook het brandoffer en alle andere offers op verteerd werden. Nu zegt de Heer van dat koperen netwerk in **vers 5**: ***“Gij zult het onder de rand van het altaar van onderen bevestigen, zodat het netwerk halverwege het altaar reikt”***. Het Altaar was drie el hoog. Goddelijke hoogte, want drie is Vader, Zoon en Heilige Geest.

En nu moest dat netwerk precies op halve hoogte worden aangebracht. Dat was dus in de twee en wel in het hart van de twee, of anders gezegd, in het midden van de Middelste. En wie is de Middelste van de Drie-enige God? Dat is Jezus! Hij is altijd in het midden, zoals Johannes de Doper het zegt: ***“Ik doop in water; midden onder u staat Hij, van wie gij niet weet”***. En op Golgotha's kruis hing Hij in het midden.

En als Johannes Hem in Zijn heerlijkheid aanschouwt, zoals Hij nu is, als onze grote Hogepriester, die de Gemeente bouwt, reinigt en heiligt en volmaakt, dan ziet hij Hem wandelend midden tussen de zeven gouden kandelaren. Hij is altijd het middelpunt en Hij heeft het Zelf gezegd: ***“waar twee of drie samen vergaderd zijn in Mijn naam, ben Ik in het midden van u”***.

Maar heeft God de zonde en de zondaar veroordeeld zonder dat die zondaar daardoor verloren ging, maar juist behouden werd? In de Zoon, die op Golgotha's kruis hing. En waar? In het midden van de Zoon.

Waar was dat? Op de halve hoogte van het Altaar, want Zijn zijde werd doorstoken voor u en mij, want God veroordeelde uw en mijn zonden in het hart van Zijn Zoon. En daarmee komt meteen de grote Liefde openbaar.

Want also lief had God deze wereld, dat Hij Zijn Zoon gegeven heeft”. En uit liefde voor u en mij, wilde Jezus sterven op Golgotha's kruis. En nu zegt de Schrift, dat wij Hem zullen aanschouwen, die voor ons doorstoken is geworden. Het Joodse, Israëlitische volk zal eens als natie tot bekering en tot wedergeboorte komen. Weet u wanneer? Als zij Hem zullen zien, die zij doorstoken hebben.

Als zij dat zien, dan krijgen zij ook de Geest der genade en der gebeden. **Zacharia** zegt dit ons in **hoofdstuk 12:10**. ***“Ik zal over het huis van David der genade en over de inwoners van Jeruzalem uitgieten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen hem aanschouwen, die zij doorstoken hebben, en over hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene”***.

Het gaat hier om een natuurlijk zien, want vele stonden om het kruis van Jezus en hebben het met hun natuurlijke ogen gezien.

Maar het gaat er om of wij het geestelijk zien en wel zo: Hij werd daar voor mij doorstoken, Hij werd daar voor mijn zonden gericht. Hij stierf voor mij de zonedood, de vloekdood. Hij ging voor mij in het oordeel van God. De toorn ging over Hem heen, maar ik had daar moeten hangen. En nu, in het geloof, hang ik daar ook, want ik ben met Christus gekruisigd”.

Heeft u zo uw Heiland in de Geest al gezien? Dan bent u daardoor behouden. Jezus zegt dat Zelf in **Joh. 6:40**. ***Want dit is de wil mijns Vaders, dat een ieder, die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven hebbe, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage”***.

Jezus zegt: **“Als Ik verhoogd zal zijn, zal Ik ze alle tot Mij trekken”**. Uit liefde voor u heeft Hij Zich laten doorsteken. En deze liefde zoekt wederliefde. Wijs het niet af, want wie deze Liefde van God afwijst, is voor eeuwig verloren.

Er blijft dan geen ander offer meer over voor de zonde. Laten wij die Liefde niet alleen aanvaarden, maar laten wij voor die Liefde capituleren en neerknielen aan de voet van het kruis, in restloze overgave en zeggen: *“Heer ik ben onwaardig, maar Heer hier ben ik, zoals ik ben. U gaf Uw leven voor mij Heer, en nu behoor ik mijzelf niet meer toe. U stierf in mijn plaats. Wat ik nu nog leef, dat leef ik alleen voor u”*.

Dan gaan wij ervaren de kracht van dat kruis, dat de wijsheid Gods, de kracht Gods en ook de Liefde Gods openbaart. Dan wordt die diep gevallen zondaar opgeheven, gereinigd, gerechtvaardigd, want wij worden daar verzoend met God en wij worden daar gemaakt tot een kind van God.

En nu zien wij hier nog wat. Op dit Altaar moesten op de vier hoeken hoornen zijn. De hoorn is het beeld, ook in de Schrift, van kracht en van macht. En er gaat van dit Altaar, van het kruis, een grote kracht van God uit, naar de vier landstreken. Zegt Paulus het niet duidelijk in **1 Corintiërs 1:18**. **“Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid, maar voor ons, die behouden worden, is het een kracht Gods”**.

En ook in **1 Corintiërs 1:24**. **maar voor hen, die geroepen zijn, Joden zowel Grieken, (prediken wij) Christus, de kracht Gods en de wijsheid Gods”**.

Hoe enorm die kracht van God is, vermag geen menselijk brein te doorgronden en vermag geen mond uit te spreken. Deze vier hoornen spreken van de grote kracht Gods voor heel de schepping, zij dienden er voor, dat degene, die voor de bloedwreker moest vluchten, behouden zou zijn, als hij in de voorhof de hoornen van het altaar kon aangrijpen; want op die hoornen van het altaar was ook het bloed van het offer gestreken. De zondaar, die de hoorn van het altaar aangreep, greep dus ook dat bloed aan, en daardoor ook de grote kracht van God, waardoor hij gered en behouden werd.

O, dat wij toch aangrijpen, wat God ons gegeven heeft op het kruis van Golgotha, waar Jezus Zijn levensbloed stortte als een losprijs voor onze ziel.

Amen.

Tot zover, volgende week gaan we hier mee verder.

De Heer Zegene u.